

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — "
" četrt " 2 " 20 "

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — "
" četrt " 2 " 60 "

Vredništvo in opravništvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Oznanila:

Za navadno trisopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 " " " " 2krat,
4 " " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 80 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo

Vabilo.

Proti koncu prvega četrtletja uljudno prosimo vse one naše p. n. gg. naročnike, ki želé tudi v prihodnje sprejemati „Slov. Narod“, a jim naročnina poteče zadnjega tega meseca, naj do tje naročilo blagovolé ponoviti, da se njim dopošiljavanje ne pretrga in da mi vemo določiti, koliko iztisov nam je tiskati. Upamo, da nam občinstvo, katero nas je do zdaj podpiralo, pomaga storiti še zadnji korak, kakor bomo od svoje strani vse storili, da zadostimo opravičenim željam našega občinstva, in da častno rešimo svojo nalogo, kolikor nam je to mogoče po sedanjih naših in našega naroda okoliščinah.

Denar se najceneje in najpriprosteje ter za našo administracijo najugodnejše pošilja po pošt-nih nakaznicah (postanweisung), ki se dobivajo na vsaki c. k. pošti.

Cena lista je kakor do zdaj v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 gld. — kr.
" pol leta 4 " — "
" četrt " 2 " 20 "

Po pošti:

za vse leto 10 gld. — kr.
" pol leta 5 " — "
" četrt " 2 " 60 "

V Mariboru, 21. marca 1871.

„Slov. Narod.“

Zedinjenje Slovencev in Hrvatov.

Pod tem naslovom je prinesla „Südsl. Zeitg.“ zanimiv sestavek iz slovenskega peresa, kateremu naj tu

odločimo zasluženi prostor. Naš rojak piše: „Denes za dobe realne politike, ko ima na eno stran večja moč večo pravico in jo tudi obdrži, in ko se z druge strani narodi prizadevajo vsako ped svoje lasti ohraniti in kolikor mogoče trdnih podlag za naravnije novo splotje izviti nasprotnikom iz rok — denes morebiti ni vabliiva naloga govoriti o političnem predmetu, ki se sme po vsej pravici imenovati „politika prihodnosti.“ Naj se temu skrbno izogiblje oni, ki brezpogojno se sukaje po toku denašnjega časa noče, da bi se mu smelo očitati, ka je idealist, sanjač, fantast itd. In vendar kaj so, kaj so bila vsa neutrudljiva prizadevanja, dolge borbe najboljih mož vseh narodov družega nego povelja idealnega mišljenja, katero je te može gnalo v boj ne za osebno nego za dobro vkupnega svojega naroda, da bi v tej borbi svojemu narodu izvojskovali boljše materialno in dušno prihodnost nego jo ponuja sedanjost. V tem smislu je in mora biti vsaka politika — „politika prihodnosti“, t. j. ona naj ne živi samo od dne, naj ne izpušča izpred oči prihodnjega, naj ne tira naprej brez smotra in črteža. Tako mišljenje nas vodi, ako denes začnemo govoriti o predmetu, ki sicer ni nov niti Hrvatom niti Slovincem, o katerem pa je tem bolj potrebno ja v n o govoriti, ker nejasnosti naših ciljev in teženj ne rabijo samo naši nasprotniki na svojo korist, ampak tudi zato, ker je tudi med nami treba, da se natanjčneje porazumemo.

V dokaz temu poudarjam en stavek, ki ga je „Südsl. Ztg.“ pisala v št. 32, in ki se glasi: „Teško stanje imajo naši neposredni sosede, Slovinci. Oni so skrajna straža jugoslavenstva in vsacemu je jasno, da bi 809.000 Slovencev samih ne bilo kos ohraniti se proti silnemu fizičnemu in dušnemu pritiskanju 40 milijonov Nemcev in se poleg tega še boriti s 180.400 Lahi. Tu govori nago dejanje in vse prazne besede nič ne pomagajo. Kaj je torej Slovincem storiti, da si ohranijo svojo narodnost? Mislimo, ka jim moramo svetovati, naj se združijo s Hrvati. Če tudi ta čas združenju ni ugoden, naj bi bilo združenje program in cilj slovenskega prizadevanja. Ta program naj bi se

glasi: Naj Slovinci opusté misel osnovati si kraljestvo Slovenijo, naj se združijo s Hrvatsko, pred vsem naj že zdaj podpirajo jugoslavenstvo vseučilišče v Zagrebu s združeno močjo. Združena moč 3.040.000 avstrijskih Jugoslavenov je vsakako že impozantna.“

Le memogredé naj bode omenjeno, da je „Südsl. Ztg.“ sama v enem svojih brojev vseh Jugoslavenov v Cislajtaniji našela na 1.734.000. Ako od teh odštejemo dalmatinske Hrvate, ostane Slovencev z Istrani vred 1.342.000. Navedeno število 809.000 Slovencev more biti torej le pomota, kar pa nima toliko v sebi, ker si nikakor ne obetamo, da bi Slovinci s a m i z a - s e , in če jih je tudi 1.342.000, mogli dolgo se braniti silnemu pritiskanju germanstva.

Važneje in potrebneje pa se nam zdi popraviti drugo misel, ki jo je „Südsl. Ztg.“ izrekla v omenjeni številki, in ktere misli so poleg pisatelja morébiti tudi drugi ljudje. Popravek se tiče danega nam sveta: „naj Slovinci opustimo snovati si kraljestvo Slovenijo.“ Iz tega sveta je soditi, ka pisatelj misli, da Slovinci res kaj tacega nameravamo. To je pomota. O „kraljestvu“ Sloveniji pri nas nihče ni govoril, niti v deželnih zborih v Ljubljani, Gorici in Gradcu, niti na ljudskih taborjih niti po narodnih javnih novinah, kjer se je govorilo o združenju raztrganih kosov slovenskega naroda. Nikakor se nismo potezali za to, da bi se ustvarila nova kraljevska króna, niti za to ne, da bi se popravil slovenski vojvodski klobuk, ampak s kratka samo za to, da bi se administrativno združili v kompaktnih masah živeči Slovinci, ka bi se centralizirale razpršene moči in ka bi se Slovinci na Štirnem, Koroškem itd., kjer so v manjšini, obvarovali majoriziranja in narodnega tlačenja. Vsa kakov se mora toraj priznati skupnost Slovencev na Kranjskem, Štirnem, Koroškem, Goriškem, predno bo mogoče misliti na združenje Slovencev z drugimi Jugoslaveni habsburške monarhije. Po tem takem ne moremo ubogati nasvéta, naj opustimo svoje težnje zediniti se in svoje druge tirjatve, ravno tako malo, kakor bi bilo po našem mnenju politično nespa-metno, ko bi mi Hrvatom svetovali, naj ponosno pre-

Listek.

Francozi pod Napoleonom Bonapartom 1797. leta prvič na Slovenskem.

(Iz Vodnikovih „Ljubljanskih Novic“ 1797. leta.)
(Dalje.)

Nadaljevanje o dogodbah

Včeraj (rekše 30. sušca) se ni pri nobeni cerkvi zvonilo zavolj bližnjega sovražnika, da bi kaj pomote z zvonjenjem ne vstalo; denes pak so o pol dne spet zvoniti začeli.

V soboto (rekše 1. malega travna) pride v Ljubljano general prednje vojske, Murat (Müra) s 70 konjiki. Objezdi mesto, po kosili jezdi do Save, ogleda vse. Zvečer pride dosti francoskih pešcev; obstavijo mesto s piketi in stražami.

Tiho nedežo (rekše 2. malega travna) doide še veliko več konjikov, zlasti pak pešcev. Vzamejo kvartir na lantovži ino po hišah, dade oklicati, da:

- 1) tabak v opaldi je njih;
- 2) da se imajo vse cesarske reči njim razodeti;
- 3) da nobeden ne sme svojih konj prodajati, temuč domov vzeti, če so šli kam na tuje.

General Murat hodi ves dan peš okolo, ino sam

vse ogleduje. Proti Savi peljejo nekaj štukov. Oficirji sami svoj kruh ino seno za konje nosijo. Savski most so spet popravili. — Zvečer pozno pride divizijski general Bernadotte, vzame kvartir v škofiji, ino večerja ob enajstih po noči z več drugimi oficirji.

Ponedeljek pred cvetno nedeljo (3. malega travna) zjutraj jezdi general Bernadotte povsod okolo mesta, ob Savi do Zaloga in ob Ljubljani. Ob poldne ukaže zbranim purgarjem na rotovž priti, odpusti vso vojskno naklado kranjski deželi, izbere može deželo vižati, ino razklada oznanilo generala Buonaparta.

Buonapartovo oznanilo.

„Francosko svobodstvo.“

„Prostost.“

Enakost.“

„Iz poglavitnega kvartirja v Celovcu 12. dan germinala ali meseca zelenarja (1. malega travna), v petem leti enega ino nerazdelenega francoskega svobodstva.

Buonaparte,

narvikši general laške armade na Kranjce!“

„Francoska vojska ni prišla v vašo deželo, polastit se je, tudi ne vašo vero, zadržanje ino navade kaj prevrnit. Ona je prijateljica vseh narodov, zlasti moških deželjakov nemške zemlje.“ (sic!)

„Teh pet mož, kateri francosko svobodstvo vižajo,

vse mogoče so si prizadeli, da bi nadlogam konec storili, katere razdelujejo dežele na suhem. Storili so prvo stopinjo ino namenili generala Klarke na Dunaj, da bi na mir glihati počel; ali dunajski dvor mu je odrekel k besedi priti, ino vrhu tega po gospodu Šent Vincent v beneškem mestu Veroni dal odgovoriti, da francoskega svobodstva ne spozna. Na to je hotel general Klarke popotno pismo imeti, da bi smel na pogovor s samim cesarjem priti; ali dunajski ministri so se neki bali, da bi spodobne ponudbe cesarja ne naklenile mir storiti, ino ga niso pred cesarja pustili. Tedaj ravno ti z angleškim zlatom oslepljeni ministri so izdajalci nemške (sic!) zemlje ino cesarja. Oni nimajo druge volje, zunaj kakor jih nezvesti ino vsi Evropi negnusni otokarji, namreč Angleži, vodijo.“

Kranjci! vem, da nam enako sovražite Angleže (?), kateri le svojega dobička pri ti vojski iščejo ino ga najdejo; vem, da sovražite vaše ministre (?), kir so se onim prodali! Ako se mi v šesto leto vojskujemo, vem, da to je čez voljo junaških Ogrov, pametnih Dunajčanov ino dobrosrčnih Kranjcev!“

„Zatorej strnimo se soper Angleško ino dunajske ministre! Bodimo prijatelji! Francosko svobodstvo ima vso pravico, z vami po premagalski delati; ali naj izgine ta pravica za glihanje mej nami! Vi se ne boste

zirajo svoje sedanje dejanske razmere in naj na vse sile naravnost hité proti cilju, ki ga bodo le kedaj v prihodnosti mogoče doseči

Svojega združenja in ojačenja torej ne moremo opustiti; zdi sa nam to prvi korak, ki ga moramo mi storiti, da se kedaj združijo vsi Jugoslaveni habsburške monarhije. Ravno tako pa smo pri nas splošno priznali idejo združenja s Hrvati. Po ljubljanskih sklepih 1. decemb. 1870 so se vse naše narodne novine brez izjeme, vsa naša večja in manja politična društva, v katerih se je o tem vprašanji govorilo, soglasno izrekla za zedinjenje s trojedno kraljevino in se je tako agitacija za-njo začela v vse narodovih oddelkih. Upati smemo, da se bode ta agitacija ohranila z ono čvrstoto in rastla v oni meri, ki karakterizuje vsa slavenska prizadevanja zadnjih desetletij.

Slavnega leta 1848, ko se je narodna zavest pri nas komaj zbuhati začela, je že hrvatski deželni zbor pod predsedstvom bana Jelačića svoje želje in tirjatve med drugimi izrekel s sledečimi stavki: „naj se kraljevina Dalmacija kot bistveni del združi s trojedno kraljevino; naj smejo druge jugoslavenske provincije avstrijske monarhije, in sicer: novoustanovljena vojvodina srbska, potem dolénja Štiriska, Koroška, Kranjska, Istra in Goriška stopiti v ožjo zvezo s to kraljevino.“ (Zap. dež. zbora 5 etc. junija in julija, čl. XI. 6.)

In v adresi hrvatskega dež. zbora na kralja leta 1848 beremo med sklepi kot 6. točko: „Naravno je, da sorodne narodnosti druga na-se vleče drugo, in ker je kraljevina Dalmacija po starih pismenih pravicah, kakor tudi vsled kronovanjske prisega in svečane obljube Vašega Veličastva bistveni del teh kraljevin, naj se Dalmacija v administrativnem in postavodajnem oziru popolnem zopet združi s tem kraljestvom, drugi jugoslavenski oddelki skupne monarhije pa, in sicer: zopet oživela srbska vojvodina,, potem dolénja Štiriska, Koroška, Kranjska, Istra in Gorica naj se spravijo v ožje razmerje s temi kraljevinami.“ Na dalje beremo v osnovi hrvatsko-slavonskega deželnega odbora (1848) med pogoji o pomirjenji z Ogersko: „Da se narodne koristi naših sosednjih in sorodnih slavenskih bratov kolikor mogoče ozko zvežejo s koristimi trojednih kraljevin, naj imajo te kraljevine pravico, po izgledu historične stastarodavnosti ne le s Kranjsko in dolénjo Štirsko, ampak tudi z drugimi sosednjimi slovenskimi pokrajinami v ožjo dotiko stopiti neškodovaje integritete avstrijskega državnega kompleksa.“ —

Dobro, naj tudi sedanja Hrvatska ne pozabi na želje in tirjatve, katerih izpolnjenje je bila krona narodu obljubila, ko je narod na vojsko hitel za existenco te monarhije. Mislimo, da je korist hrvatske dežele in

torej korist vseh hrvatskih strank, da nas reklamirajo in — anektirajo.“

D o p i s i .

— r p s . — **Iz Ljubljane, 22. marca.** [Izv. dop.] Gosp. dr. Suppan se je vendar naveličal županovanja in se je te službe v včerajšnji seji mestnega zbora odločno odpovedal. Vse javkanje in moledovanje gosp. Dežmana ni nič pomagalo. Vsled te odpovedi je veliko veselje v županstva željnem Izraelu in dr. Schaffer, učitelj Pirker, dr. Recher in „profos“ Laschan prevračajo iz zgolj radosti kozolčke in delajo kapriole, da se vse kadi, kajti sedaj je konkurencija zopet prosta postati Lordmayor bele Ljubljane. Kdo bode zanaprej „zvonec nosil“, se ne ve, znamenito za liberalne kroge je le to, ka Dežman agituje za birokrata Laschana. Izobraževalno delavcev društvo je imelo preteklo nedeljo glavno skupščino, pri kateri se je volil nov odbor in načelnik. Za načelnika je bil enoglasno izvoljen žurnalista Albin Arko, kateri se je v daljšem slovenskem govoru zahvalil delavcem za skazano zaupanje ter obljubil vsigdar se truditi za korist društva po svoji moči. — Med krojačiji v Ljubljani se snuje „strike“. Zahtevajo namreč „tarif“ in povišanje plače za 40 %. Ker se do sedaj mojstri še jako trdó držé, ne vemo kako se bo vravnala ta zadeva. Vsakako bi bila mirna pametna pogodba želeti. — Ker „uradniška spovednica“ povsod dopada, sem se poprijel naloge, popisati vse urade v Ljubljani, začel bom prihodnjič s c. k. deželno sodnijo. —

Iz Haloz, 20. marca. [Izv. dop.] Na dokaz, kako se je treba trgati krajnemu šolskemu svetovalstvu proti okrajnemu nemškutarskemu, služi sledeči protiodpis:

N. p. Okrajno šolsko svetovalstvo v Ptuju.

Okrajno šolsko svetovalstvo je vendar račilo dne 10. sušca t. l. poslati rešilo na vlogo predloženo dne 30. listopada lanskega leta, tedaj po minovših treh mesecih in desetih dneh. Snažno in točno mi uredovanje, od nas se navadama zahteva odgovor ali kakše pojasnilo v osmih dneh, a okrajnemu šolskemu svetovalstvu je treba sto dni; nam toraj meri na palce, sebi pa na sežnje. Rešilo kaže očividno, ka okrajno šolsko svetovalstvo niti ni razumelo navedene vloge, čije začetek se glasi: „Trdno se dozdeva, ka po pravem bi učitelji ptujskega okraja imevši dohodke zvečine v zbirci naj še le početkom meseca velikega travna dobivali določeno plačo v penezih“ . . . ; kar ni nikakšji sklep, kakor dostoji praviti okrajno šolsko svetovalstvo, nego trdna dozdetev. Pomilujemo, ka načelništvo ljudskih učilnic ptujskega okraja namič ne ve razložka med

sklepom in dozdetvijo, kar denes mora vedeti gimnazijski učenec prvega razreda.

Oponaša se, ka ta sklep, po našem samič trdna dozdetev, naravnost nasprotuje šolski postavi. Je-li pa ne nasprotuje naravnost §. 14., 15. učilniškega zakona, od dne 8. svečana 1869. J., ako je okrajno šolsko svetovalstvo določilo učilniške knjige in učni értež, ne prašaje za to krajnih šolskih svetovalcev? Kakor rečena točka naročito veva. Je li ne nasprotuje naravnost §. 14., 1. istega zakona, če je deželno šolsko svetovalstvo prikrojilo dohodke učiteljem naredboj od dne 6. vinotoka 1870? da si omenjena točka razložno govori, ka ima krajno šolsko svetovalstvo odmerjati in naznačevati plačo učiteljem. Kdor ima steklen trebuh, ne sme nametati svojega soseda kamenjem. Sicer pri nas morebiti dozdetev nasprotuje šolski postavi, okrajno in deželno šolsko svetovalstvo pa ste storili sklep navpik nasprotujoči šolske postavi. Tako se dani zakoni čislajo? g. Trautvetter, c. k. okrajni glavar kot prvomestnik okrajnega šolskega svetovalstva, govorite!

Ako večletni spovedki barbarske učilnice kažejo delivno dobo ondešnjih učiteljev dohodkov na 1. listopad, tedaj, če se mora točno počenši od dne 1. prosinca 1871 plačilo davati učiteljem po šolski postavi od dne 4. drudna, godi se učitelju krivica na dva meseca, za ktera bi se mu moralo doplačati na nek način; ako pa bi bil za delivno dobo kakor pri duhovnikih odmerjen 1. veliki traven, godila bi se krivica šolski občini za podvojeno plačo na četeri mesece, — po takem je vsekak krivica. Je li tudi delivna doba 1. listopad za cerkovnikove dohodke, prašanje je povse drugo. Opaziti je, ka novi učilniški zakoni se celo nič niso ozirali na krajne razmere, kar je grozna pogreška in dela toliko nepotrebnih neprilik.

Barbarske občine so sklenile dne 27. listopada l. l., ka hočejo same plačevati učitelja in podučitelja, in zato se oglasile okoli 24. grudna lani pri okrajnem zastopu ptujskem za povišanje občinskih nalog od 10% na 25% za 1871. leto, a odgovorilo se je na slovensko vlogo nemški, ka je prepisana doba prositi za zvišanje nalog že pretekla 16. grudnom, in ka je zbog tega treba dovoljenja okrajnega zastopa, kteremu je ravno bilo poslano prošnje pismo; je li isti slepec in gluhak? Obrok za ta posel nam bi se bil moral na znanje dati kar se ni zgodilo v okrožnici okrajnega šolskega svetovalstva od dne 24. vinotoka 1870. Pa bodi si, kda plentu pa se je okrajnemu zastopu dalo povišanje okrajnih nalog za 10 %, kateri (ne zastop, nego odbor) še je le dne 2. svečana t. l. to začasno določil? je li za okrajni zastop v tem ni tudi mejnik 16. gruden? al reže za se pravico drugim nožem in po drugem kolo-meru, a za nas proste kmete drugim in po drugem? Sicer bi moralo vedeti okrajno šolsko svetovalstvo ptujsko, in vsenačelnik ptujskega nemškutarstva dr.

nič mešali v to vojsko, katera ni po vaši volji, — vi nam boste dali živež, kar ga bo treba; jaz pak hočem varovati vaše vere, navade ino lasti, ter vam vso vojskno naklado odpustiti. Ali ni vojska sama na sebi grozna zadosti? Ali ne trpite že tako preveč, vi nedolžni ofer tujih zmotnjav? — Davki, katere imate navado cesarju dajati, vam bodo namesto škode, kar je vsaka skozi gredoča vojska stori, ino za plačilo živeža, kar ga boste nam dajali.“

„Za tega voljo poglavitni general zapoveduje.“

1) „Duhovne opravila bodo, kakor do zdaj. Škofi ino duhovni, kir so z neumnega strahu zapustili svojo čedo, smejo nazaj priti; general jim bo popotne pisma poslali rekel.“

2) „Kranjsko deželo bode vladala komesija desetih mož, katera se bode imenovala central-gubernium, ino imela vso deželno mestno ino opravilno oblast.“

3) deželske ino sodnje postave ostanejo v svoji moči.“

4) Vse deželne ino cesarske davke, kateri so se skozi prvo ali skozi drugo roko dajali, bode ta komesija jemala, ino jih obračala za deželne potrebe, za kupovanje živeža armadi ino za odškodovanje, kateri so kaj trpeli, kadar je vojska mimo šla.“

5) „Ta komesija bo vse narejala ino zapovedovala, kar deželne, sodnje ino gmanj prihodkov opravila zadene.“

6) Zbraui možje bodo opravila med saboj razdelili, izmed sebe enega za predsednika izvolili, ino enega za sekretarja, kir pak ne bode izmej teh desetih, temuč drug posebej.“

7) „V central-gubernium so izvoljeni gospodje: Anton Nikoletti, Anton Podobnik, Bernard baron Rossetti, Karel baron Hallerstein, Franc baron Reigersfeld škof, Friedrich Kastelec, Joanez v. Desselbrunner, Joanez Gollmayer, Jožef Kokolj, Jožef Lukman.“

„General Bernadotte jih ima potrditi ino pustiti priseči, da bodo poveljem francoskega svobodstva pokorni, — pričujoča postava pak nemški ino kranjski natisnena očitno obožena biti.“

Buonaparte.

Kaj se je dalje godilo.

Nekaj pešcev je prišlo denes (tudi 3. malega travna) v mesto s turško muziko. Po poldne so pripeljali pet voz cesarskega tobaka, katerega so v Krašini dobili.

Torek (4. mal. travna) je bila vahparada s turško muziko ob enajsti uri. Po poldne ob peti uri je dal

general enega francoskega huzarja na trgi pri zidu šenklaške cerkve ustreliti, ker je po noči v Gradišči po sili v eno hišo predril ino ropal. Francoski oficirji so sami rekli: „mi ne moremo za vsakega našega soldata dobri stati, da bi ne ropal, — vsaka vojska ima to nadlogo; ali slednjega mi ostro pokorimo, kir koli bo previzan, da je ropal, ino pustimo vedno patroljo okrog hoditi, da na hudodelnike gleda. — Denes so deseteri možje na rotovži Bernadottu prisegli, da bodo povelja francoskega svobodstva držali, na nobeno stran, v vojsko se ne mešali, ino da bodo krajnsko deželo zvesto vižali. — Slišali smo, da Trst more Francozom milijon ducatov naklade plačati, polovico z blagom, tudi sto tavzent hlebcev kruha dati. — Zvečer je en francoski soldat svojega tovariša v neki oštariji prebodel. Tudi je bilo z bobnom oklicano, nobenemu Francozu po sedmi uri na večer v oštariji nič več vina dati; kateri bi pak silo delal, pri bližnji straži ga napovedati, da ga bo zaprla.

Cvetno sredo (5. mal. travna) po pol dne je bilo vsem mestnim ino bližnjim ljudem ukazano, vse konje pred kapucinarje Francozom na prodaj pripeljati. Tudi je general zapovedal, da morajo bankocedljici za gotovo veljati, da se jih ne sme nobeden braniti, temuč da v polni ceni ostanejo. — Cesarski tobak so Fran-

Štrafela kot šolski svetovalec in prvomestnik okrajnega zastopa, ka postava od 14. rožnja 1866 ob okrajnem zastopu govori v §. 48, ka je okrajni zastop posvetovalni in sklepavni organ, a po §. 59 okrajni odbor v zadevah svojega okraja voditelj in izvršitelj. Toliko pameti in zvedenosti bi bili pripisavali okrajnemu šolskemu svetovalstvu, toda zgodba inači priča. Sila tudi ne izpričuje te samovoljne in protizakonite predrznosti, vsaj je skupščina okrajnega zastopa lani meseca grudna s 2500 goldinarji oskrbela najprve potrebščine za učiteljske plače.

Če okrajno šolsko svetovalstvo iz razlogov, ki, kakor je dokazano pogrešajo trdnega stala, ne more ozirajemati in ne predlagati rečene vloge deželnemu šolskemu svetovalstvu, učini se to drugim potem, mimošedšim okrajno šolsko svetovalstvo ptujsko.

Predsednik navedenega svetovalstva resni, ka je isto dne 20. svečana t. l. sklenolo poslati peticijo deželnemu zboru, da se odstrani §. 47 šolskih postav od dne 4. svečana 1870, govoreča o šolnini. Kolikor se spominjamo, sklenola je istega dne skupščina okrajnega zastopa poslati prošnjo na dotično mesto za odstranjenje rečene točke po tem, ko je ista bila od slovenske strani v bezumje zatirana. Je li istega dne sejo imelo okrajno šolsko svetovalstvo, ne vemo, okrajni zastop in gospodarsko društvo pač.

Strani šolnine še vam vzpet in ponavljajvno naznanjamo, ka krajno šolsko svetovalstvo barbarsko v tem poslu nikakor ne bode sodelovalo, če pa bi je siloma hoteli k temu priganjati in morati, naravnoč in resno povemo, ka rajše deco doma podržimo, nego li bi šolnino pobirali ali pobirati dajali, in jo damo po drugih ljudeh najpotrebnejših naukov učiti. Noče nam se tudi trdno dozdevati, ka roditelji imajo razpolagati s svojimi negodnimi otroki a ne neporabni učilniški zakon, prikladen menda za meščanstvo a ne za seljaštvo.

Ako je bila pikeča pisava v vlogi od dne 22. svečana t. l., ni se čuditi po seji okrajnega zastopa dne 20. istega meseca, kder se je pokazalo, ka se dovoljuje zvišanje okrajnih nalog, a naših, ki smo skoro dva meseca prvlje vložili prošnjo, pa ne. Pomisliti je tudi, ka, kder se toliko v nebo kričečih krivic godi narodu v narodnem pogledu, ni mogoče človeku, čutečemu za blagost jegovo, nemarno in mirno pisati. Ako je okrajno šolsko svetovalstvo za našo učilnico imenovalo krajnega učilniškega nadzornika, kateri namič ne zna našega jezika, to ni samo nedostojnost, nego najernejša krivica, ktera mora ovajati skrajno hudobo in neumnost. Bi li kako nemškutarško okrajno šolsko svetovalstvo tako spravljalo postavimo na Ogrskem ali med katerim drugim narodom, zapela bi mu se bogme nagloma vse druga kolednica. Nikar se ne igraj in norci ne zganjajo s poštenim, vladarju vernim, pretežko

cozi prodali za nekaj tavžent goljdinarjev ino so tudi nekaj bankocedljivev za plačilo vzeli. Po štacunah so močno kupovali ino vse gotovo plačevali. Ob poldne prejmejo štafeto od generala Buona parta, da imajo v Celovec iti. Kakor roj čebel so bili zdajci vsi na nogah, v dveh urah na pot nadržavljeni, iz mesta proti Šent-Vidu vrel, da je bila od Ljubljane gori vsa cesta polna pešcev ino konjikov. Nobeden ni zvedeti mogel, koliko Francozov je pod divizijon generala Bernadotta slišalo, ali koliko jih je vseh v krajnski deželi bilo. Bernadotte je ob polnoči (5. dan mal. travna) šel v Stražišče, kamor je po dnevi general Murat naprej jezdil. Armada je čez noč okolo Medvod ležala.

Cvetni četrtek (6. dan mal. travna) so šli vsi čez Ljubelj ino so pozno v noč v Celovec bili. Iz Ljubljane so strelno pripravo (artilero) za ujimi peljali. Tukaj so še eni ostali, ne vemo, koliko pod generalom Friantom ino huzarskim obrstarjem Pirkardom. Ena kompanija turške muzike je tudi tukaj ostala ino vsak dan o pol dne na parado hodila.

Potem, ker je general Bernadotte central-gubernium za krajnsko deželo postavil, tudi gospodje tega guberniuma so na znanje dali, kako so opravila med saboj razdelili ino dela v vrsto dejali, katere zadevajo vižanje drugih manjših del v deželi. (Dalje prih.)

obdačenim narodom slovenskim; vsakemu mračnemu delu določen je plačni den. Vsak nemški obrazec izpustimo skoz okno na čisti zrak.

Krajno šolsko svetovalstvo pri sv. Barbari v Halozah, dne 21. sušca 1871.

B. Raič, prvomestnik.

Politični razgled.

V zadnji seji državnega zbora je ministerski predsednik Hohenwart odgovarjal na Herbstovo intepelacijo. Hohenwart pravi, da ministerstvo ni dalo nobenega povoda do nezaupanja, kajti že v svojem prvem programu je naravnost izreklo, da so njegova tla edino le ustavna tla, in da hoče na ustavni podlagi skušati zadovoliti vsem opravičenim tirjatvam. Kar se tiče interpelacije same, bode vlada osnovo postavlo, ki bode deželnim zborom dajala večo inicijativno pravico v zadevah deželne postavodaje, takoj po veliknočnih praznikih predložila državnemu zboru. Na to nasvetuje Herbst, naj bi se začelo besedovati o ministerskem odgovoru, kar zbornica soglasno potrdi. Prvi govori Herbst; njemu so nejasna pota in sredstva, kterih se hoče ministerstvo posluževati, da napravi notranji mir; njemu vlada ni storila za ustavo še nič koristnega, ampak vse kar je storila, storila je le primorana, ker potrebuje dovoljenih davkov; govore o prepovedanih svečanostih zarad nemških zmag pravi Herbst, ka se mu dozdevu, kakor da bi hotelo ministerstvo Nemcem zabranjevati njih nemško narodno čustvo. Herbst poudarja potrebo centralizacije; večo avtonomija bi se smela le onda dopuščati, ko bi se ob enem ojačila tudi centralna oblast in se odluščila od vpljiva deželnih zborov; ako država centralne moči ne bode mogla po ustavni poti ojačiti, bode to skušala po absolutistični. Za Herbstom so govorili Poche, Giskra, Knoll, Lassur, Rechbauer, Chlumecky in Weber proti vladi, proti tem govornikom sta se oglasila Groholski in Kr. Kotz. Po dokončanem besedovanju je Hohenwart — po svoje — dovolj srečno in spretno odbijal vsa očitanja; ministerstvo je složno o principih, v posameznostih to ni mogoče, Hohenwart opravičuje dosedanje ministerstvo ravnanje; šolske postavse še v nobeni deželi niso bile zadovoljno sprejete; gledé direktnih volitev so stranke jako različnega mnenja, to je kazalo besedovanje v deželnih zborih; vlada pa, ki hoče miriti, ne more začeti s predlogi, o kterih je toliko nasprotnega mnenja; h koncu Hohenwart konstatira, da so vse stranke složne v tem, naj se napravi notranji mir, nesložne so le v tem, kako naj se napravi. O tem se bode pa še le dalo govoriti, kader pridejo posamezni predlogi na posvetovanje. S tem je bila seja končana. — Ustavoverne novine z odgovorom niso zadovoljne, a si ne vedó pomagati.

Finančni odbor državnega zbora je sklenil, naj se vladi dovoli tudi aprila meseca pobirati davek in ga trošiti po dosedanji finančni postavi.

Hrvatskim novinam se piše, da je vlada slovenskim poslancem obljubila, da hoče povsodi vpeljati popolno narodno ravnopravnost. Kaj za božjo voljo neki odlaša!

Nemški poslanec na dunajskem dvoru pl. Schweinitz je prejel veliki križ avstrijskega Leopoldovega reda, in glavni adjutant avstrijskega cesarja gr. Bellegarde je šel v Berlin nemškemu carju podajati v njegov 75letni rojstni dan lastnoročno čestitanje cesarja Fr. Jožefa, in baje mu je tudi naročeno Wilhelmu izročiti največe vojaško počastilo, veliki križ reda Marije Terezije.

V Bukarešti so razdeli dvorano, v kateri so Nemci praznovali god carja Wilhelma; vlada in policijski prefekt so se vsled tega službi odpovedali.

Žalibog se ni potrdilo mnenje, ktero smo v zadnjem listu izrekli o pariških dogodjajih. Uporstrašno raste, in ni niti političen niti republikansko-federalističen, ampak s kratka proletarijatsko-komunističen. Centralni odbor je vojsko napovedal vsemu posestvu in vsem posestnikom, na korist tistim, ki ne plačujejo nobenega direktnega davka in ki delati nočejo. Proti vsaki postavi sta bila umorjena generala Lecomte in

Thomas, ki sta se uporu nasproti postavila; tako se godi drugim; zdaj je prišlo na vrsto tudi že premoženje; centralni odbor je prepovedal [prodajati blago, ki je zastavljeno v javnih zastavnica; hišni posestniki in gostilničarji ne smejo nikomur odpovedati stanovanja; blagajnice so si kar s kratka osvojili uporniki; nacionalna banka in Rothschildova hiša morate denarje dajati, da se z njimi služi postopnim in razgrajočim upornikom. Še nekoliko dni tako naprej in vse privatno premoženje pride na vrsto. Posestniki so se zdaj že začeli temu gibanju protiviti, nekoliko tudi nektere nacionalnegarde — pa menda do zdaj brez vspeha, ako nočemo med moralčne vspeh šteti teh ljudi javne demonstracije za Thiersa in za narodno zastopništvo. Centralni uporni odbor sicer pravi, da se ne bode protivil proti mirovnim pogojem, da pa morajo stroške plačati oni, ki so nesreče krivi, in to so po njegovem mnenju vsi, ki nočejo zdaj potegniti z uporno stranko; plačali bi itak bili posestniki, ktere hoté zdaj uporni berači oropati njih premoženja. Slednja zadeva bo bržkone zopet nemško orožje peljala v Pariz. Redna vlada v Versailles je brez vse moči in je obupala, da bi mogla sama napraviti red. In res že stoji Jules Favre v dogovorih z Bismarkom, ki je dal narodnemu zastopu francoskemu povedati, da bi se Nemci zopet vrnili v Pariz, ako bi se v 24 urah ne popravili razdeti telegrafi in se ne odpravile posilnosti, ki so protivne mirovnim pogojem. Teh 24 ur je že preteklo, in bržkone so Nemci zopet v Parizu, v novo in večo sramoto francoski deželi. Sliši se, da so Francozi streljali na pruske patrole in tako utegnemo doživeti, ne le da je Nemčija Francozom dala republiko, ampak da bo morala isto republiko braniti proti brezumnim in razdivjanim Francozom samim. — Tudi iz Lyona se naznanja revolucija.

Razne stvari.

— r. — (Dramatično društvo.) Sedemnajsta predstava je kratkočasila občinstvo s šaloigro v dveh dejanjih, prestavljeno iz českega (Pfleger—Moravski) „Ona me ljubi.“ Igralo se je dobro, posebno sta se odlikovala gospica Brusova in gosp. Šušteršič. Tudi drugi igralci so zadovoljili. Opereta „Mlaga kandidat“ je bila dobra. Posebna hvala gre igri in petju gospé Odijeve, ktera je veliko pripomogla k vspehu. Gosp. Noll je bil hripav. Od gosp. Šušteršiča bi se bili nadejali po izvrstni prvi igri, kaj boljega. Zbor in godba sta bila dobra.

* (Tobakarnica v Ljubljani) se je prve dni tega meseca odprla v onem Pongračevem poslopju na spodnjih Poljanah, kjer je nekda cukrarnica bila. 24. žensk izdeluje zdaj cigare (viržinke).

* (Z graškega vseučilišča.) Slišimo, da je minister Jiriček znanemu Slovenou rekel, ka ne bode trpel, da bi se na graškem vseučilišči s Slovenci „stiefmütterlich“ postopalo. Kako se tam postopa, naj kaže sledeče. Docent dr. Hugelman, ki je tudi izpitni komisar za statistične predmete, v svojih predavanjih o Slovenih in Čehih vedno govori z izrazi: die Slovenen auf deutschem Boden, die Tschechen auf deutschem Boden. Dr. Hugelman tudi mejnike stavi nemški državi in jo je n. p. globoko notri v Rusijo prenesel in tirja naravne meje cele milijone Slavenov potisnil v nenasitljivi nemski koš. Nedavno je dobil dr. Hugelman rojenega Slovenca na izpraševanje za III. državni izpit. Zaničljivo g. komisar vpraša kandidata: „Ker je zdaj toliko govora o prihodnjem kraljestvu Sloveniji, povedite mi, g. kandidat, kako bi Vi temu kraljestvu postavili meje?“ Kandidat — ki sicer že z doma nikakor ne šteje med slovenske „ultra“, je v svoji naravni poštenosti nekoliko daleč segel in je na Štirskem hotel slovenski mejnik postaviti pri Lipnici (Leibnitz). Ta odgovor je zadoštoval, da je nemški docentič v svoji sveti nemški jezi slovenskega kandidata pri izpitu vrgel. Tako se v Gradcu norci brijejo s Slovenci, tako se varuje resni značaj nemškege vseučilišča — a na Dunaji k vsemu temu molé, kakor da bi jim vse prav bilo. Za nas vsaj tú velja rék: Qui tacet, consentire videtur.

* (Konservativno-politično društvo) v Mariboru je v zadnjem glavnem zboru soglasno sklenilo sledečo resolucijo glede slovenske ravnopravnosti na učilnicah mariborskih: 1. Učilnica pripravniška v Mariboru, v kateri se odgojevajo bodoči učitelji, ne ustreza v svoji sedanjosti osnovi niti potrebam slovenskega ljudstva, niti ne prihodnjemu poklicu narodnih učiteljev, ker je v njej edino le nemški kot učni jezik. Pripravnišnica se naj toraj tako prenaredi, da bo sploh slovenski kot podučni jezik, in samo za dva nauka: za pedagogiko (nauk o izreji) in za nemščino naj bo podučni jezik nemški. Da bo pa to lože mogoče, naj se na pripravništvu postavljajo le samo učitelji, ki so slovenskega kakor nemškega jezika popolnoma zmožni. 2. Srednje šole v Mariboru, namreč gimnazija in realka, ktere se vzdržujejo iz državne blagajnice, in v katerih se izključivo nemški kot učni jezik rabi, ne ustrezajo potrebam učenec slovenske narodnosti, ter so te šole slovenski mladeži in slovenskemu ljudstvu v duševnem in gmotnem (denarnem) oziru na kvar. Da se državnim osnovnim postavam kakor tudi slovenski mladeži pravica stori in

nje napredek pospešuje, treba je poleg imenovanih šol samostojno nižjo realno gimnazijo s slovenskim učnim jezikom iz državne blagajnice ustanoviti. Da pa mladež iz te šole v vsako drugo gornjo gimnazijo ali realko prestopiti zamore, se bode za izdatni poduk v nemščini skrbelo. 3. Da se učenci, ki menijo v to realno gimnazijo vstopiti, bolje in natančneje pripravijo, naj se za sedaj nasvetovani realni gimnaziji pridene pripravna šola z enim letnikom, ktera bode četrti razred sedanje popolnoma nemške šole v Mariboru nadomestovala. V pripravni šoli bi se poleg glavnih tu sem spadajočih nauk še posebno na jezikoslovski poduk gledalo.

* (Imenovanje.) Privosodni minister je imenoval dosedanjšega okrajnega komisarja družega reda Dragotina Pleško-ta za c. kr. pristava okrajne sodnije v Kamniku. Hoče se nam dozdevati, kakor da bi se bil g. Pleško nekđaj štel med navdušene narodnjake.

* (Služba.) Na državni gimnaziji I. reda z nemškim učnim jezikom v Gorici je razpisana za II. tečaj t. l. služba suplenta za klasično filologijo s postavno določeno plačo. Razpis deželnega šolskega sve-

tovalstva goriškega pravi, da bi ne škodovalo, ko bi prosilec znal tudi laški ali pa slovenski — slovenski je seveda vedno najnazadnje.

* (O slavenskem kongresu) pišejo „Novice“: „Za gotovo moramo povedati našim bralcem, da vse pripovedke o skupščini Slovanov, ki so jih izlegli dunajski judovski časniki, graška „Tagespost“, ljublj. „Tagblatt“ in drugi listi te baže pa trobili za njimi po svetu, so — laž. Celo preuzvišenega škofa Strosmajer-a so vtaknili vmes, ki ga še na Dunaji ni bilo. Da le po naključju trije Slovani pridejo skupaj, že je „Slavenkonferenz“, — tak strah ima slaba vest nemčurska pred nami! — To pa je res, da našim poslancem in vsem drugim federalistom že predsedal dunajski zbor, ki ga „ustavoverci“ nalašč vlečejo nadolgo s tem, da ne prineso na obravnavo državnega proračuna za letošnje leto, zaradi česar so naši poslanci šli v zbor. Ta zavleka pa ima zgolj ta namen, da bi novo ministertvo z obljubljenimi svojimi predlogi poprej pokazalo, ali je čisto „ustavoversko“ ali ne, in če ga Herbst-Giskrova „zlata vaga“ ne potrdi, da mu ne dovolijo nič.“

Dunajska borza 24. marca.

Enotni drž. dolg v bankovcih . . . 58 fl 25 kr.
Srebro 122 „ 50 „
Napol. 9 „ 95 „

Prosimo pozor!

Že mnogo let skušen najboljši pripomoček za kašelj, hripavost in suha usta pri govorjenju, je gumi s sladkorjem. Iz tega narejene gumi-bone, škatljico za 20 kr. prodaja (9)

F. Kolletnig v Mariboru.

T. Rochel & Comp. v Gradcu.

R. Mayr-jev

vesoljni čaj zoper putiko in za čiščenje krvi.

Priznano izvrstno pomaga ta čaj zoper putiko, protin in trganje, zoper kronična spahnila na koži, odprte rane itd. in je zaradi izvanrednih uspehov kakor tudi zbog nizke cene vse enake predmete daleč prekosil, tako da je v kratkem času ne le na Štajarskem ampak tudi v sosednjih deželah na posebno dobrem glasu.

R. Mayr-jev

balzam za ude mazati.

Hitro potolazi čisto jako hude protinaste, revmatične in nervozne bolečine; za trganje v sklepkih in mišicah navadno znano pod imeni: bol v križu, zvinjenje sklepkih kosti, trganje po udih, bolečina v bedru, tresenje, splošna slabost živcev, hromota, je imenovani balzam kot mazilo poseben pripomoček, ki se je že mnogokrat skazal in se ne da dovolj ceniti.

Cena enega zavitka čaja z navodom je 80 kr. in 45 kr.; sklenica balzama za ude mazati 60 kr. a. v.

Glavna zaloga in razpošiljatev za oba predmeta pri Richard-u Mayr-ji, lekarničaru v Gleisdorf pri Gradcu.

Zaloga za Maribor: J. W. König, lekarničar v Tegetthof-ovih ulicah. Gradec: Bratje Oberranzmeyer Drog. in J. Purgleitner, lekarn. pri jelenju; Dunaj: Pezold & Süß; Celovec: A. Beinitz lekarna na starem trgu. (1)

Edino pravo čisto Talmi-zlato.

Vsi od drugod naznanjeni Talmi-zlati predmeti so posnemanja manjše kakovosti.

Talmi-zlati kinč za večnost.

Urne verige iz Talmizlata.

Že 12 let slove urne verige iz Talmizlata zaradi dobrega dela, trajnosti in notranje vrednosti. V sled čestih ponarejanj teh verig vzbujenih po onem vspehu moramo občinstvo opomniti, da imamo samo eno vrsto tega blaga; torej se mora, kdor hoče pravo Talmi-zlato imeti, obrniti na „Industriehalle in Wien, Praterstrasse Nr. 16.“

Briljantski lišp.

Fino delan, za strokovnjake premotljiv, s pravim Talmi-zlatom obrobjen, imitirani briljanti so iz najlepše brušenih strelce ponarejeni, nikoli ne otemne; tudi so drugi biseri krasno ponarejeni
1 broša f. 1.50, 2, 3, 4, 5, 6, 8.
1 par uhanov f. 1.50, 2, 3, 4, 5, 6, 8.
1 „ šmizetnih gumb f. 1.80, 2, 3, 4.
1 „ manšetnih gumb f. 1.50, 2, 3, 4.
1 gospodska igla f. 1, 1.50, 2, 3, 4.
1 briljantsk prstan, najfinejši f. 1, 150,
2, 3, 4, 5.
1 križec kot collier f. 1, 2, 3, 4, 5.

Cizeliran Talmi-kinč.

1 krasen gospojk collier s križcem f. 1, 2, 3.
1 broša 80 kr., f. 1, 1.50, 2, 3, 4.

1 zvezek drobnjav k uri 40, 60, 80 kr.
1 medaljon kr. 50, 80, f. 1, 2, 3, 4.
1 par šem.-gumb kr. 30, 50, 80, f. 1.
1 gospodska igla kr. 50, 80 f. 1, 1.80, 2.
1 broša za fotografije f. 1, 2.

Lišp z koravd

s Talmi-zlato podglavo.
1 broša f. 1.50, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 15.
1 par uhanov f. 1, 1.50, 2, 3, 4, 5, 6, 10.
1 „ šem. gumb kr. 80, f. 1, 1.50 2.
1 „ manš. gumb f. 1, 1.50 2.
1 gosp. igla f. 1, 1.50.
1 gospojk collier f. 2.50, 3, 4.
1 bracelet f. 2, 3, 3.50, 4.80, 6, 8.
1 rešta sekanih koravd 16 kr.
1 „ okroglih „ kr. 30, 40, f. 1.50, 2, 4.

Teh Talmizlatih verig še juvelir ne loči od pravih zlatih, dokler jih ni poskusil na skusnem kamnju. Te Talmi-verige, pripravljene v najnovejših zlatih oblikah obdržé vedno rabljene leta in leta svoje zlato lice. Prave take verige po f. 1.50, 2, 3, 3.40, 4. Dolge fino udne verige za obešati po f. 2.50, 3, 4, 5.

(12)

Email-lišp,

krasno izdelano ognjeno email na Talmi-zlatu.

1 broša f. 1. 1.50, 2, 3, 4, 5, 6.
1 „ s pravimi koravdami in emailom kinčana f. 2, 3, 4, 5.
1 par uhanov f. 1, 1.50, 2, 3.
1 cela email-garnitura, broša, uhani z briljanti f. 3.50.
1 par email-šmiz-gumb, kr. 60, 80, f. 1.
1 „ em.-manš.-gumb kr. 80, f. 1, 2.
1 medaljon kr. 80, f. 1, 1.50, 2, 3.
1 email-prstan kr. 60, 80, f. 1, 2.
Težka masivna zapestnica s pravega Talmi-zlata s ponarejenim demantom f. 2, 3, 4.
Pečatni prstan s pravim kamnom za graviranje f. 1, 2, 3.

Nekoliko časa se kupci pridrzujejo slabe ure s zvonečim hvalisanjem priporočati, da bi slepili p. n. občinstvo, zlasti provincijalne bivalce. Ti kupci niso niti urarji niti kot trde urarski fabrikanti in o kakovosti ur torej nič ne vedo. Prodajajo n. p. stare ure v pakfonastih okrovih pod imenom ur s precizijskim kolesjem za nove kot tudi druge najslabejše ure za prave angleške itd. Vsakdo naj se varuje kupovati take nerabljive ure. Kdor hoče imeti res dobro, regulirano in jeftino uro, naj se obrne na renomirano „Industriehalle, Wien, Praterstrasse Nr. 16.“

Kaj takega še ni bilo.

Le f. 10. Prava angl. srebrna cilindrska ura s kristalnimi stekli, minutnim kazalom, nikeljnim kolesjem, z fino pravo Talmizlato verigo z medalijonom in etujem in poroštenim listom vred, ali ni da bi se čudil?
Le f. 20. Prava angl. najfineje ognjozlačena srebrnakronometer-ura z dvojnimi okrovom, lepo emailirana s kristalnimi stekli z fino Talmi-zlato verigo in medalijonom ter etujem in poroštenim listom vred.
Le f. 17. Prava angl. najfinejša ognjozlačena srebrna kronometer uras prostim okrovom z verigo, medalijonom in etujem in poroštenim listom.
Le f. 14. Prava angl. Talmi-zlata ura, cilindar najnovejše oblike z dvojnimi kristalnimi steklom, kjer se zaprti vidi tudi kolesje, s Talmi-verigo, medalijonom, etujem in poroštenim listom.
Le f. 15. Talmi-zlata ura z dvojnimi okrovom, savonette, skakalnica, kristalno steklo, nikeljnim kolesjem s Talmi-verigo, medalijonom, etujem in poroštenim listom.
Le f. 15. Prava angl. srebrna ankerca s kristalnimi steklom in najfinejšim guillochiranjem, z verigo, medalijonom in poroštenim listom.

Le f. 17. Prava angl. duplex-ura. Krasna, posebno za take, ki uro trebajo za strapace, kajti take ure so nepokončljive; kdor tako uro kupi, mora reči, kaj takega ni na vsem svetu več!

Le f. 15 ali 18. Prava angl. Prince of Wales remontoir-ura, najmočnejša s kristalnimi stekli, nikeljnim kolesjem v pravem Talmi-zlatu; imajo to dobroto, da se da brez ključa naviti in uravnati; k tej uri dobi vsakdo Talmi-zlato verigo in porošteno pismo.

Le f. 15 ali 18. Prav majhna ura za gospoje; pravo srebroterpozlačena, z pravo Talmi-zlato verižico za vrat z čopkom in najfinejšim etui s poroštenim listom za 5 let veljavnim.

Le f. 4 ali 5. Prava Ženevska kompozicijska žepna ura z najboljšim kolesjem, pravo kinežko-srebrno verigo, najfinejša oblika z medalijonom in elegantnim etujem.

Le f. 11. Prava Talmi-zlata ura s kompasom, cilindričnim nikeljnim kolesjem s Talmi-verigo, medalijonom, etujem in poroštenim listom.

Svetoven čudež.

Le f. 1.30. Prava bronca-ura, da dobrohodi, garantuje se vsacemu.
Le f. 1.50 ali 2. ravno taka fineje izdelana.
Le 10 kr. Generalni ključ za vsako uro.

Kakor znano imamo mi edino pravico prodajati v Avstriji pravo Talmi-zlato in so vsi drugod napovedani Talmi-zlati predmeti posnemanja nižje bire; temu smo porok.

Prava Talmi-zlata veriga za gospe f. 1.50, 2, 3, 4, 4.40, dolge udne verige za ovešanja s Talmi-zlata f. 2.80 3, 4, 5.

Prstani s Talmizlata: pečatni prstani s pravim kamenjem za graviranje, kakor tudi ponarejeni demanti, ki svete kakor selnce po f. 1, 2, 3, 4, 5.

Ne regulirane ure 2 f. ceneje.

Čeniki gratis.

Generalna agencija za angleške žepne ure:

Wien, Industriehalle, Praterstrasse Nr. 16.